

Συνέντευξη στον Αποστόλη Μπασιακούρα

Ξεκινώντας να πάρουμε τα πράγματα με την σειρά. Πολλοί σε γνώρισαν μέσω των ΜΠΛΕ. Πριν από αυτό όμως τι έκανες;

Δεν έκανα τίποτα και τα έκανα όλα. Έκανα πολλά σχετικά με μουσική, θέατρο, χορό. Τέτοια πράγματα που δεν είναι γνωστά σε κανένα. Πάντα έκανα κάτι πειραματικά. Ψαχνόμουν γενικώς και περνούσα όσο το δυνατόν πιο χαλαρά και απλά γιατί έβλεπα ότι τα πράγματα είναι δύσκολα στον χώρο του θεάτρου, το ίδιο και στον χορό που ήθελα να τον εντάξω στο τραγούδι. Το τραγούδι στην Ελλάδα προέκυψε εντελώς τυχαία. Ότι είχα κάνει σχετικά με το τραγούδι το έκανα στην Αυστραλία. Εκεί μεγάλωσα, εκεί πήγα σχολείο, εκεί σπούδασα. Είχα μια ολοκληρωμένη παιδεία σαν Θεοδοσία. Είχα περάσει από κάποιες διδακτικές φάσεις που είχαν διαμορφώσει μέσα μου το τι ήθελα να κάνω. Οπότε όταν ήρθα στην Ελλάδα δεν υπήρχε κάποια σχολή που να ασχολείται επάξια και με το θέατρο και με τον χορό και με το τραγούδι παράλληλα. Υπήρχε μόνο ότι χρειαζόταν ένας ηθοποιός. Έτσι για ένα διάστημα έκανα μόνο αυτό (σ.σ. ηθοποιός). Ήθελα επίσης να μάθω και τα ελληνικά καλά, την φόρμα τους, την ορθοφωνία τους. Και ακόμα κουβαλάω τα ρυθμικά της αγγλικής γλώσσας.

Αυτό σε κάνει και πιο ξεχωριστή συγκριτικά με τις υπόλοιπες Ελληνίδες τραγουδίστριες...
Ίσως κάνει αρκετά διαφορετική την έκφραση και την στίξη. Το πως εγώ παίρνω αναπνοές, επιλέγω να χωρίζω τις λέξεις όταν τραγουδάω ή να τις πω όλες μαζί ως μία. Σε αυτό με βοήθησε η αγγλική γλώσσα. Επίσης τραγουδάω όλων των ειδών τα ξένα τραγούδια από όπερα, soul, pop, hip hop, κλασικά θεατρικά πράγματα... Έχω επενδύσει σε αυτό γιατί το γούσταρα, περνούσα καλά. Μου άρεσε ο κόσμος που είχε σχέση με αυτή την παρτίδα μουσικής, θεάτρου, χορού... Μου άρεσαν αυτοί οι άνθρωποι. Ήμουν λίγο ακοινώνητη κάνοντας κάτι τέτοιο. Και κάνοντας κάτι τέτοιο καλώς ή κακώς ακολουθείς τον δρόμο της μοναχικότητας. Και είσαι συνέχεια σε μια αναζήτηση. Αυτό με πάει τόσα χρόνια. Όταν ήρθε η επιτυχία με τους ΜΠΛΕ ούτε που το περίμενα. Ένας φίλος με σύστησε στον Γιώργο, πήγα την επόμενη μέρα στο στούντιο, έπαιξε τις "Ένοχές", κλείνει σε μια βδομάδα στούντιο, το γράφει μαζί με ένα ακόμη τραγούδι το κυκλοφορεί μόνος του σε 500 κομμάτια, έγινε χαμός και μετά τσίμπησε η Virgin. Δηλαδή το πράγμα έγινε μπαμ μπουμ!

Ήταν γραφτό θα λέγαμε...

Δεν πιστεύω ότι ήταν γραφτό. Ούτε τυχαίο ήταν. Δεν πιστεύω σε αυτά. Είναι κάτι

ενδιάμεσο. Είναι αυτό που δημιουργείς εσύ από μέσα σου και είτε το ξέρεις είναι δηλαδή συνειδητό είτε δεν το ξέρεις είναι δηλαδή ασυνειδητο ή υποσυνειδητο.

Ξεκινάει λοιπόν η ιστορία με τους ΜΠΛΕ, πάει καλά, και ξαφνικά φεύγεις...

Ναι την έκανα. Και δεν το έκανα γιατί ψωνίστηκα ή κάτι τέτοιο...

Ακούστηκε αυτό όμως...

Σαφέστατα και ακούστηκε. Το ξέρω ότι ακούστηκε και μπορεί και εγώ να το έλεγα για κάποιον. Την κουβάλησα την μπάντα και ακόμη την κουβαλάω. Αν αυτό λέει κάτι στην μουσική σκηνή εγώ την κουβαλάω. Δεν μετράω συμβόλαια επειδή έχω μια σύμβαση με σένα επειδή εσύ θα γράψεις την μουσική, επειδή εσύ διεκδικείς όπως διεκδικείς την μουσική. Εγώ δεν τη διεκδικώ έτσι. Δεν την διεκδικώ καν τη μουσική.

Με τον καινούριο σου δίσκο θα λέγαμε ότι κάπου φεύγει από πάνω σου η "ρετσινιά" των ΜΠΛΕ .

Δεν υπάρχει "ρετσινιά". Εγώ με αυτό το όνομα έχω γίνει γνωστή. Παρόλο που μπορεί κάποια στιγμή να σε κάνει κάποιος να νοιώσεις άσχημα και να σου πει πράγματα για να σε πληγώσει. Χίλια δύο πράγματα βγήκανε. Από πιτσιρικάδες φανς μέχρι εταιρείες λέγανε τα δικά τους. Το γεγονός όμως είναι ένα. Ότι η επιτυχία είναι μια τεράστια αποτυχία αν είσαι μπλοκαρισμένος και δεν ξέρεις αν αυτό θέλεις πραγματικά. Και εγώ δεν ήξερα τι ήθελα πραγματικά. Δεν ήμουν καθόλου έτοιμη για όλο αυτό το πράγμα που έγινε.

Μετά από τόσα χρόνια πως νοιώθεις;

Εγώ νοιώθω ευγνώμων για όλο αυτό το πακέτο που μου προσφέρθηκε ασχέτως αν με πόνεσε, με κούρασε πολύ και με ταλαιπώρησε. Και πολλές φορές ακόμη μπορεί να μου σπάει τα νεύρα αν γίνει κάτι. Αλλά γνωρίζω πολύ καλά ότι από 'κει άρχισα. Δεν μπορώ να το αμφισβητήσω αυτό.

Φεύγοντας από τους ΜΠΛΕ στην θέση σου ήρθε η Τζώρτζια. Η γνώμη σου για αυτήν, για τις ικανότητές της;

Δεν έχω γνώμη για τις ικανότητες κανενός.

Οι ΜΠΛΕ σου αρέσουν με την σημερινή τους μορφή;

Δεν ακούω ΜΠΛΕ αυτό τον καιρό. Ακούω άλλα πράγματα. Ακούω ΧΑΧΑΚΕΣ, RAINING PLEASURE, ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟ Β., ΜΙΧΑΛΗ Δ. Μου αρέσουν αυτά από καρδιάς. Και καλά κάνουν και υπάρχουν γιατί δίνουν μια εναλλακτική σαν άκουσμα πια. Και οι ΜΠΛΕ το κάνουν αυτό. Μου αρέσουν, γενικά, πράγματα που δεν τα έχω ξανακούσει. Κουράζομαι με τα ρεφρέν, ασχέτως αν τα τραγουδάω. Το έχω δηλώσει αυτό άπειρες φορές. Γνωρίζω ότι ο κόσμος χρειάζεται να είναι κάπως πιο εύπεπτο το υλικό σου για να προχωρήσεις μαζί του. Δεν είναι ανάγκη να είμαστε στην παράνοια μας συνεχώς αν θέλουμε να επικοινωνήσουμε. Αυτό είναι μια άλλη πλευρά του εαυτού μου. Σαφέστατα όμως θα επιλέξω και την παράνοιά μου. Την μουσική μου παράνοια. Την ερμηνευτική μου. Και το έχω κάνει στον δίσκο.

Οι μισοί από αυτούς που ανέφερες κινούνται σε πιο ηλεκτρονικά μονοπάτια. Κάτι που συναντούμε και στον καινούριο σου δίσκο...

Ναι, ήθελα να διεισδύσω σε αυτόν τον κόσμο και ο καλύτερος άνθρωπος για να το κάνω,

από αυτούς που γνωρίζω, ήταν ο Γιάννης ο Νάστας. Ήθελα όλη την έμπνευσή του, όλη την στάση ζωής του αν θες. Πιο ποπ, αλλά με πολύ σκοτάδι μέσα και αυτό φαίνεται. Ενώ δεν ταιριάζουμε μουσικά, ταιριάζουμε απόλυτα σε όλα τα άλλα επίπεδα.

Επιτυχημένο το πείραμα. Έτσι δεν είναι;

Φυσικά. Για μένα με το που τελείωσε ο δίσκος στο στούντιο ήταν επιτυχία. It's my baby! Το σημαντικό είναι να νοιώθω καλά με τον εαυτό μου. Δεν μπορώ να υπερβώ αυτό που είμαι. Και δεν περιμένω ποτέ τίποτα από αυτό που κάνω για να το κάνω και να μπορώ να το αφήνω την άλλη μέρα. Θέλω να περνάω καλά κάνοντας αυτό που θέλω, να γουστάρω. Και να έχει διάρκεια αυτό το γούστο. Θέλω να κάνω πάντα διαφορετικά πράγματα.

Δηλαδή αποκλείεις το ενδεχόμενο σε 5 χρόνια για παράδειγμα να κάνεις ένα δίσκο παρόμοιο με τον "Υποπτο κόσμος";

Δεν νομίζω να κάνω ποτέ κάτι που το έχω ξανακάνει. Αυτό ήταν ένα στάδιο ζωής που πέρασα. Είναι η Θεοδοσία όπως ήταν τότε. Τώρα η Θεοδοσία άλλαξε. Έγινε πιο σκεπτική, πιο σιωπηλή και μεγαλύτερη καταγίδα συναισθηματικά. Τραγουδάω την "Θάλασσα", το "Goena-Goena", το "Ένας άντρας και μια γυναίκα" μέσα από σιωπηλές φωνητικές στιγμές. Και επιδιώκω τις σιωπηλές φωνητικές στιγμές.

Μιας και το ανέφερες, η επιλογή της διασκευής του τραγουδιού "Ένας άντρας και μια γυναίκα" τίνος ιδέα ήταν;

Του κυρίου Μάτσα. Ο Μάκης ο Μάτσας το πρότεινε. Και μάλιστα έγινε για πρώτη φορά στα ελληνικά. Όταν έχεις ένα μάστορα σαν τον Γιάννη τον Νάστα τολμάς τέτοια πράγματα. Είναι αυθεντικός. Εμπλέκει και το αγγλοσαξονικό και το μεσογειακό ταμπεραμέντο και βγαίνει κάτι μοναδικό.

Η συνεργασία με τον Γιάννη θα συνεχιστεί;

Ενδεχομένως ναι. Θα υπάρξουν διάφορα πράγματα.

Ποιοί άλλοι βοήθησαν σε αυτό τον δίσκο;

Ο Γιώργος ο Μίχας βοήθησε πολύ. Τρομερός καλλιτέχνης, τρομερός τραγουδοποιός. Γλυκύτατος στίχος, γλυκός άνθρωπος. Από αυτόν περιμένω μερικά πράγματα μελλοντικά. Μου είπε ότι θα μου γράψει κάποια πράγματα. Από 'κει και πέρα θέλω να εμπλακώ περισσότερο με την μουσική. Αν θα βγει τώρα κάποιος δίσκος με δική μου μουσική αυτό δεν το ξέρω. Θέλω να μπω περισσότερο στον ανατολίτικο ήχο, θέλω να μπω μέσα στην δεκαετία του '70, στην κλασική μουσική ακόμα και στην ρεμπέτικη και στην δημοτική μουσική που και αυτές θέλουν πολύ ψάξιμο.

Το άλμπουμ γιατί ονομάστηκε "Κόκκινο";

Γιατί όλα τα τραγούδια του είναι μια κόκκινη στιγμή. Είναι βουτηγμένα μέσα στο πάθος και την φωτιά είτε είναι σιωπηλά είτε είναι επιθετικά, θλιμμένα, αγαπησιάρικα ή αυτό που λέει ο Μίχας μες στην χαρμολύπη. Ο δίσκος αρχίζει με τη λέξη "κόκκινο" και τελειώνει με τη λέξη "life". Η ζωή είναι κόκκινη και εγώ έτσι την βιώνω τα τελευταία δύο χρόνια. Τα βλέπω

όλα κόκκινα, πορτοκαλί... (γέλια!!!)

Πόσο καιρό δούλεψες για το άλμπουμ;

Τρία χρόνια.

Δεν φοβήθηκες ότι αυτό που ήθελες να βγει αρχικά θα άλλαζε μέσα σε αυτά τα τρία χρόνια και τελικά θα έβγαινε κάτι άλλο, κάτι διαφορετικό;

Ίσα ίσα αυτό επεδίωκα. Όταν τα τραγούδια μπήκανε στο στούντιο μεταμορφώθηκαν και το ήθελα και εγώ. Άλλαξαν πολλά πράγματα. Αυτή είναι και η γοητεία του να γράφεις. Να είσαι ανοιχτός σε οτιδήποτε καινούριο συμβεί και να δώσεις την δυνατότητα στους συνεργάτες σου να το εκφράσουν και αυτοί. Μετά από τόσο καιρό που είμαστε μαζί με τα παιδιά πιστεύω ότι ξέρουν τι ακριβώς θέλω και με βοηθούν να το πετύχω. Είμαι πολύ τυχερή σε αυτό. Αυτό όμως έρχεται μέσα από μια ιδιαίτερη συνεργασία. Μέσα από την δικαιοδοσία, την ελευθερία, την έκφραση. Δεν δημιουργείς καλούπια και δεδομένα στεγανά. Αφήνεις το πράγμα να εξελιχθεί.

Από video clip ετοιμάζεις κάτι καινούργιο;

Ναι. Τώρα ετοιμάζω το "Που να 'σαι τώρα". Και ήδη υπάρχει και το "Θάλασσα" σε σκηνοθεσία του Φράνκο Καβαλάρo και μάλλον θα συνεχιστεί η συνεργασία. Θέλω να κλείσω τον κύκλο του "Κόκκινο" με το ίδιο οπτικό μάτι. Η επιλογή των τραγουδιών που έγιναν και θα γίνουν video clip, έγινε από την εταιρεία και συμφώνησα και εγώ, πράγμα που με βόλεψε θα έλεγα. Άφησα στην εταιρία εν λευκώ πολλά πράγματα γιατί απέκτησα εμπιστοσύνη σε πολλά πρόσωπα εκεί μέσα. Από όλους εκεί μέσα βοηθήθηκα, πράγμα παράξενο για δισκογραφική εταιρία που συνήθως είναι λίγο απρόσωπα τα πράγματα όπως και εσύ γνωρίζεις.

Η ανταπόκριση του κόσμου στα live σου ποια είναι;

Δεν έχω κανένα παράπονο από τον κόσμο στα live. Τους ζητάω να είναι εκεί και είναι εκεί. Συμμετέχουν στα κομμάτια, τραγουδάνε, τα ζουν. Γενικά έχουν ότι έχω και εγώ. Καλή ενέργεια και αγάπη.

Έχεις προγραμματίσει κάποια live;

Συζητάω για διάφορες φάσεις που δεν ξέρω που θα καταλήξουν. Ίσως παίξω jazz, soul, unplugged, διασκευές. Όλα στην Αθήνα που έχει και τους περισσότερους και τους πιο κατάλληλους χώρους.

Στο εξωτερικό έχεις κάνει κάτι;

Όχι αλλά θα το ήθελα. Ίσως στην Ευρώπη και πάρα πολύ θα ήθελα στην Αυστραλία.

Μετά από έξι περίπου χρόνια επαγγελματικής ενασχόλησης με την μουσική μπορείς να πεις ότι ζεις από αυτή;

Όχι με τίποτα. Έλειψα εξάλλου 3 χρόνια. Κάποτε ο Γιώργος ο Παπαποστόλου όταν είχαν πρωτοβγει οι ΜΠΛΕ σε μια εκπομπή σε ερώτηση "- τι χρειάζεται κάποιος για να είναι καλλιτέχνης" είχε πει "- χρειάζεται να είναι εισοδηματίας". Αυτό είναι πολύ μεγάλη αλήθεια. Από την άλλη όμως "ζεις" από την μουσική από την άποψη ότι σου δίνει ζωντάνια, ενέργεια. Η μουσική μου αποσπά όλο μου τον χρόνο. Και όλο και πιο πολύ!

Μελλοντικά τι υπάρχει στον ορίζοντα;

Δεν ξέρω. Δεν με ενδιαφέρει τι θα γίνει στο μέλλον. Δεν είναι στο χέρι μου αποκλειστικά το τι θα γίνει μελλοντικά. Αυτό που με ενδιαφέρει είναι να ασχολούμαι με αυτό που κάνω πιο καλά.

Δεν θα δεχτείς για παράδειγμα πιέσεις από την εταιρεία να βγάλεις άλλο δίσκο σε ένα - ενάμιση χρόνο;

Όχι. Ποτέ δεν με πίεσε η εταιρεία. Έχω περάσει πάρα πολύ καλά και σε στιγμές που ήμουν μη επικοινωνιακή. Που δεν ήθελα να κάνω τίποτα. Και πραγματικά με αγαπάνε και με στηρίζουν ο καθένας με τον τρόπο του. Ότι κάνεις εσύ σου έρχεται. Ο σκοπός είναι να μην χάνεις το εαυτό σου κάνοντάς το. Πρέπει να κάνεις πράγματα μόνο όταν εσύ νοιώθεις καλά. Ένας καλλιτέχνης οφείλει να λέει και όχι. Είναι πολύ σημαντικό αυτό.

Κάτι για το τέλος;

Η μουσική είναι μουσική. Και όσο πιο καλά την κάνεις τόσο πιο κοντά είσαι στον εαυτό σου. Είτε να μιλήσεις γι' αυτή, είτε να παίξεις ως d.j., είτε να τραγουδήσεις, είτε να παίξεις ως μουσικός, είτε να την βάλεις χαλί κάπου. Οφείλουμε να την σεβόμαστε και να την αγαπάμε. Της έχουμε φερθεί λίγο βίαια τα τελευταία χρόνια στην Ελλάδα. Φτάνει!